

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Brolly Tamás ügyvéd (8000 Székesfehérvár, Zichy liget 8.) által képviselt (.....) felperesnek a dr. Tettinger István ügyvéd (8071 Magyaralmás, Táncsics u. 13.) által képviselt (.....) alperes elleni igazgatósági és küldöttgyűlési határozat felülvizsgálata iránti perében a Fejér Megyei Bíróság 2009. június 11-én kelt 18.G.40.036/2009/7. számú ítéletével szemben felperes fellebbezése folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyszer) forint le nem rótt másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Alperes a 2004. évi CXV. törvény rendelkezései szerint működik.

Felperes az alperes tagja.

Az alperesnél közgyűlés és emellett küldöttgyűlés működik. Az alapszabály értelmében a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik minden olyan kérdés, ami nem tartozik a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe (III.2. pont). Az okirat szerint a

közgyűlés kizárólagos hatáskörébe a szövetkezet szervezeti változásaival kapcsolatos tárgykörök tartoznak, valamint „döntés minden olyan kérdésben, amelyet a jogszabály vagy az alapszabály a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe utal” (II.1. pont). A VII.4.a) pont úgy rendelkezik, a szövetkezet tagját az igazgatóság kizárhatja, ha a tag neki felróható módon a lakásszövetkezet érdekét súlyosan sértő vagy veszélyeztető magtartást tanúsít. A kizárást kimondó határozat ellen a tag a közgyűléshez fordulhat.

Alperesnél 2007. október 18-án kelt levéllel 410 fő, 2007. november 8-án kelt levéllel további 38 fő kezdeményezte közgyűlés 2007. november 24-ére összehívását az alperes által felvett hitelek, a megtakarítások állampapírokba fektetése, a nyugdíjasház és az alperes kapcsolata, a pénzügyi helyzet értékelése, a szövetkezet gazdálkodásának átvilágítása, könyvvizsgálók megbízása, a tisztségviselők munkájának értékelése tárgykörökben. Ezen témák napirendre tűzéséhez felperes aláírásokat gyűjtött.

(A közgyűlés megtartására nem került sor.)

Mindezt megelőzően felperes 2007. szeptember 17-i keltezéssel az alperes tagjai részére az alperes működésével összefüggésben tíz pontos „tájékoztatót” készített, melyben a „vélelmezhető vagyonvesztés elkerülése érdekében” felhívta a tagokat a közgyűlési részvételre (1.); rögzítette, 1991. óta nem volt közgyűlés összehívva, 2007-ben sem volt küldött választás, a közös képviselő választás is szabálytalanul bonyolódott le (2-3.); az igazgatóság pótbefizetésre kötelezheti a tagokat (4.); a tagok sem az évi több milliós felújításról, sem a panel plusz felújításról nem kaptak szerződést, a szövetkezet gazdálkodása átláthatatlan, ellenőrizhetetlen, a hitelfelvételről a küldöttgyűlés helyett az igazgatóság döntött, a panelplusz elszámolást követően a visszautalt összeget a lakók nem kapták kézhez (5.); az alapszabályt is a küldöttgyűlés fogadta el (6.); a közgyűlés a Alapítványba belépést, a szövetkezeti megtakarításokat állampapírba fektető igazgatósági határozatot sem hagyta jóvá, az alapítvány tulajdonában álló által épített nyugdíjasház tulajdoni viszonyaira nézve - „gyakorlatilag a tagság nem tulajdonosa-e” - javaslatba hozta a könyvvizsgálat szükségességét (7.); rögzítette továbbá, a cégbíróság nyilvántartása szerint a szövetkezetnek több bankszámlája is volt (8.); a szövetkezet nem együttműködésre törekszik a tagokkal, nincs demokrácia, nem egyeztetik az éves felújítási munkák szükségességét, utólag küldtek fizetési kötelezettségről értesítést (9.); s legvégül mindezek alapján szükségesnek vélte az ügyvezető igazgató munkájának véleményezését, könyvvizsgálatról döntést (10. pont).

Alperes 2007. november 22-én értesítette felperest arról, az igazgatóság 2007. november 27-i 17 órakor kezdődő ülésén tárgyalja a kizárását.

Az igazgatóság 2007. november 27-én ülésén valamennyi igazgatósági tag jelen volt, felperes az ülésen nem vett részt. Az igazgatóság a tagok egyhangúan hozott, 34/2007.(XI.27.) számú határozatával felperest a szövetkezetből kizárta az alapszabály VII.4/a. pontjában foglaltak alapján. A határozat szerint felperes rendszeresen és folyamatosan olyan valótlan tényeket állít a szövetkezetéről és tisztségviselőiről, amelyek valótlanosságát maga is tudja. A felperes által 2004-ben írt „Tisztelt Tagtársunk” megszólítású szórólapokra, a felperes szövetkezetet lejárató magatartása abbahagyására felszólításokra utalt. A határozat rögzítette, felperes a figyelmeztetés ellenére a Fejér Megyei Bíróságon, mint Cégbíróságon Cg. számon törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett. Kérelmét a cégbíróság elutasította, megállapítva a küldöttgyűlés működése törvényes, a tagok a jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatják és a szövetkezet eleget tesz kötelezettségeinek. Ezt követően felperes a tagokat továbbra is félrevezetve állította a törvénysértő működést, és a Fejér Megyei Bíróság előtt 18.G.40.119/2005. számú perben küldöttgyűlési és igazgatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte alperesi jogsértő magatartást állítva, s mely keresete ugyancsak elutasításra került. Ezt követően ismételten törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett a közgyűlés tartásának szükségességét, a gazdálkodás törvénytelenységét állítva. A cégbíróság ezen kérelmét9. sorszámú végzésével utasította el. Valamennyi jogerős határozat megállapította, a küldöttgyűlés a szövetkezeti törvénnyel összhangban működik, közgyűlés tartása nem kötelező. Ezután a polgármesterhez fordult alaptalan állításaival. A határozat rögzítette továbbá, felperes által összeállított tájékoztató mind a 10 pontja olyan állítást tartalmaz, amelyről tudnia kell, hogy valótlan. A legutolsó bírósági eljárásban sem tudta igazolni azon állítását a Alapítvány által létre hozott tulajdonában álló nyugdíjasházat a szövetkezet pénzéből finanszírozták, ennek ellenére szerepel a 7. pontban. A határozat megállapította, a felperes által tett kijelentések alkalmasak a jó hírnév, gazdasági partnerként való megbízhatóság, a szövetkezeti tagok szövetkezetbe, választott tisztségviselők működésébe vetett bizalmának csorbítására, az igazgatóság tagjait valótlanul hátrányos színben tünteti fel. A valótlan állítások alátámasztására a határozat hivatkozott még a 2004-től készült független könyvvizsgálói jelentésekre, az APEH 2007.04.20-i, szabálytalanságot fel nem táró jegyzőkönyvére. A határozat felperes terhére róta továbbá, valótlan állításai a lakók széles köréhez jutottak el, valamint pont akkor tüntette fel rossz fényben a szövetkezetet, amikor a panel épületek felújítási programjában a tagok érdekében pénzintézetektől hitelt vettek fel, így bankok bizalmának megingatására is alkalmas kijelentéseket tett. A továbbiakban a határozat sorra vette a tájékoztatóban szereplő állításokat, lényegében azok valótlan, félrevezető, megtévesztő tartalmát hangsúlyozva.

Alperes 2007. december 5-én értesítette felperest a kizárásról a határozatot tartalmazó jegyzőkönyv kivonattal.

Felperes az igazgatósági határozattal szemben a küldöttgyűléshez fordult.

A küldöttgyűlés 3/2008.(IV.17.) számú határozatával a felperest kizáró igazgatósági határozatot - annak megalapozottságára tekintettel, 54 „igen”, 4 „nem”, szavazattal, 8 „tartózkodás” mellett - helybenhagyta.

Felperes 2007. december 28-án előterjesztett, 2008. május 6-án kiegészített keresetében az alperes 34/2007.(XI.27.) számú igazgatósági és a 3/2008.(IV.12.) számú küldöttgyűlési határozatának felülvizsgálatát kérte. A határozatokat alaki és tartalmi okból is kifogásolta. Állította, a határozatok jogsértőek, mivel a kizárása indokául megjelölt magatartás az alperes érdekét nem sérti és veszélyezteti súlyosan, kizárását nem alapozhatja meg. Tagsági jogaival élve, azokat gyakorolva járt el, kért felvilágosítást, indítványozta közgyűlés összehívását és ugyancsak jogszabályban biztosított joga alapján indította meg a törvényességi felügyeleti eljárásokat és a peres eljárást. Hangsúlyozta, az alperesi bevételek, kiadások átláthatóságát kívánta elérni az alperesi vagyon védelmében, a véleménynyilvánítás joga pedig az alperesi vezetéssel szembeni kritika formájában is gyakorolható. Vitatta, hogy alperesről, tisztségviselőiről valótlan tényeket állított volna, a tisztségviselőket hátrányos színben tűntette fel, vagy azt állította volna, a nyugdíjasházat az alperes pénzből finanszírozták. Bankokkal sem tárgyalt. Az igazgatósági határozat tekintetében sérelmezte azt is, az nem tartalmaz rendelkező és indoklási részt, a jegyzőkönyvet az ügyvezető igazgató írta alá, és az alapszabály rendelkezésével ellentétesen a határozattal szemben a küldöttgyűléshez fordulás jogát biztosította. A küldöttgyűlési határozatra nézve arra is hivatkozott, az azon okból is jogsértő, a kizárásról nem a közgyűlés döntött, nem választottak levezető elnököt, a határozathozatalt megelőzően a határozatképességet közvetlenül nem állapították meg, a kézfeltartással leadott szavazatokat nem számolták meg, ellenpróbát nem tartottak, a jegyzőkönyvet vele nem írták alá.

Alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Vitatta a határozatok jogsértő voltát, azok alaki és tartalmi szempontból való jogszerűségét hangsúlyozva. Előadta, a felperes által folyamatosan, a bírósági határozatok tükrében is a törvénytörő működésre vonatkozó állítások veszélyeztetik a működését, súlyosan sértik és veszélyeztetik az érdekét, gyengítik a vezetőségbe vetett bizalmat. Kiemelte, azzal, hogy felperes azt állítja, beléptek az alapítványba, ezzel azt is állítja, a szervezeteket saját vagyonát más társaságba viszi be, és tévesen hivatkozik a felperes arra is, a panel plusz program keretében szerződési kötelezettség terhelné a taggal szemben. A küldöttgyűlési határozatra nézve állította, a jegyzőkönyv is igazolja a szavazatszámolás megtörténtét.

Az elsőfokú bíróság 2008. június 12-én kelt 18.G.40.127/2007/15. számú ítéletével az alperes 34/2007.(XI.27.) számú igazgatósági és a 3/2008.(IV.12.) számú küldöttgyűlési határozatát hatályon kívül helyezte, anélkül, hogy az eset összes körülményét vizsgálta volna, rámutatva, az alperes „jó hírnevének lejáratása” nem minősül kizárás alapjául szolgáló magatartásnak.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2009. február 13-án kelt 16.Gf.40.361/2008/5. számú határozatával az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. A végzés indokolásában kifejtette, téves az az álláspont, amely elvi érveléssel nem tekinti a jó hírnév lejáratását kizárás alapjául szolgáló (szolgálgató) magatartásnak. A minden alapot nélkülöző, sértő, vádaskodó hangnemű állítások - amennyiben azok egyrészt a tagok széles körében, másrészt a tagok körén kívül is ismertté válnak - már elérhetik azt a szintet, amellyel a kizárás jogszabályi feltétele - a szövetkezet érdekének súlyos veszélyeztetése - megvalósul.

Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, a megismételt eljárásban vizsgálnia kell, hogy a tíz pontos tájékoztatóban felhozott alperesi vélt, vagy valós jogsértések voltak-e tárgyai a perben hivatkozott eljárásoknak, amennyiben igen, ezen jogsértések megállapíthatósága hiányában utasították-e el a felperesi keresetet, törvényességi felügyeleti intézkedés iránti kérelmeket, s ezt követően tette-e meg a felperes a tájékoztatóban az alperes által sérelmezett kijelentéseket. Vizsgálandó volt továbbá az is, a tájékoztatóban írtak milyen széles körben váltak, válhattak ismertté, publikussá.

A megismételt eljárásban felperes keresetét és korábbi perbeli előadásait fenntartotta. Hivatkozott továbbá arra is, kizárása idő előtti volt, tekintve az alperes feljelentésére ellene indult rágalmozási ügy még nem fejeződött be. Kizárásának indokául az alperes elleni 2004-ben kezdődött tevékenysége szolgált, annak ellenére a 2004. évi röpirat készítését, terjesztését nem ismerte el. Az általa indított bírósági eljárásokra nézve előadta, azokban a kifogásolt gazdálkodási és szervezeti kérdéseket kívánta felülvizsgáltatni, azt nem vitatta, a bíróság az alapszabály tekintetében valóban nem talált törvénybe ütközőt. Állította, ezen eljárásokban kizárólag törvényes jogával élt, a perindítás kizárását nem alapozhatja meg. A nyugdíjasház építésében való részvételét az alperes tette közzé a című újságban, építőipari részleg hiányában szeretett volna erről bővebb tájékoztatást kapni. Azt vitatta, alperes jó hírnevét, gazdasági megbízhatóságát csorbította volna, utalva arra, egymaga egyébként sem képes az alperes működését megingatni. Hangsúlyozta, eljárását azon félelme motiválta, ha nagy összegű hitelfelvétellel probléma merülne fel, a pótbefizetés komoly anyagi megterhelést jelentene, de ezzel semmilyen mértékben nem veszélyeztette alperes létét, működését, a hitelszerződés módosítására, felbontására sem került sor. Hivatkozott arra is, a tájékoztatót nem egyedül szerkesztette. Álláspontja szerint kizárásával alperes a tagok részéről felmerülő kritika visszaszorítására kíván példát statuálni.

Alperes változatlanul a kereset elutasítását kérte. Előadta, felperes a jogerős bírósági határozatokat követően sem hagyott fel állításai terjesztésével, ez kizárást megalapozó ok. A tájékoztató nem csak a tagjaihoz jutott el, hanem tőle független társasházak lakói is tudomást szereztek erről. Olyan széles körben váltak ismertté a felperes által abban hivatkozottak, hogy a Panel Plusz programra hitelt nyújtó Bank részéről megkereste gazdálkodásának megvizsgálása céljából, hogy a hitelszerződés esetleg felbontásra vagy módosításra kerüljön-e.

Az elsőfokú bíróság bizonyítást folytatott, beszerezte a kizáró határozatban hivatkozott eljárások iratanyagát, s tanúként meghallgatta meg, a Bank székesfehérvári fiókja alkalmazottját,, a téri lakás lakóját, alperesi küldöttet,, a szám alatti társasházak közös képviselőjét.

A Fejér Megyei Bíróság, mint Cégbíróság a felperes kérelmére Cgt. számon folyt törvényességi felügyeleti eljárásban 2004. november 3-án kelt Cgt./13. számú, jogerőre emelkedett végzésével a kérelmet elutasította, kifejtve, az 1992. évi I. törvény 26.§ (1) bekezdése értelmében az alapszabály előírhatta küldöttgyűlés működését, s az minden olyan kérdésben dönt, amely nem tartozik a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe, így ide tartozik a tisztségviselők megválasztása, díjazásának megállapítása, az alapszabály és az éves beszámoló elfogadása is, ezért nem szükséges a közgyűlés összehívása, évenkénti megtartása. Megállapította, szövetkezet működése nem törvénysértő azon okból sem, felújításokról, beruházásokról döntés az igazgatóság hatáskörébe tartozik.

A Fejér Megyei Bíróság a felperes keresete alapján folyt 18.G.40.119/2005. számú perben 2006. április 13-án kelt 18.G.40.119/2005/17. számú, fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett ítéletével a keresetet elutasította, megállapítva, nem sértett jogszabályt az alperes, amikor az alapszabályt a küldöttgyűlés módosította, figyelemmel arra, az alperesnél küldöttgyűlést rendszeresítettek, az igazgatóság olyan összeggel emelte meg a közös költséget, amilyen összegű, panelfelújításhoz kapcsolódó hiteltörlesztést, mint önerőt kell a tagoknak felé megfizetni, a határozat nem jogsértő, a 65/2005. számú igazgatósági határozat tartalmában sem jogsértő, az az 5/2005.(I.27.) számú, az igazgatóságot az üzemeltetési hozzájárulás mértékének meghatározására feljogosító küldöttgyűlési határozaton alapul.

A Fejér Megyei Bíróságon, mint Cégbíróságon Cgt. szám alatt folyt törvényességi felügyeleti eljárásban a cégbíróság 2007. július 19-én kelt Cgt./9. számú, jogerőre emelkedett végzésével a kérelmet elutasította. A végzés indokolásában kifejtette, az alperes működése nem törvénysértő. Többek között

megállapította, a kérelmezők nem tudták bizonyítani alperes alapítványba belépésével kapcsolatos állításaikat.

..... előadta, a Bank 2006. őszétől 2007. őszéig folyósított hitelt alperes számára, 2007. őszén jutott el hozzá az a hír, alperesnél komoly gondok vannak a gazdálkodás körében, sikkasztás is történt, csődhelyzet áll fenn. Az alperes ugyanakkor határidőben teljesített, ezért hírt nem látták valósnak, ennek ellenére alperesnél tájékozódott. Felkereste elnököt, aki elmondta, a hírek alaptalanok, azok egy lejárató kampánynak a részei. Az alperes könyvelési adataiba betekintést nem tartotta szükségesnek.

..... úgy nyilatkozott, 2007. őszén többen megkeresték azzal, olyan tájékoztatást kaptak, az alperesnek nincs meg a pénze a panel felújításra, amit a lakók fizettek be, az sincs meg, nagyon komoly gondok vannak a gazdálkodásában, adóhatósági ellenőrzés is folyik. Előadta, a téri panel felújítás ténylegesen később kezdődött meg a tervezettnél, de ennek a felújításokat intéző önkormányzat döntése volt az oka, valamint az önkormányzatnál történt pályázatokkal foglalkozó személy cseréje. Hozzá is eljutott az úgy nevezett röpirat, amelyben felperes az állításait írásban is hangoztatta, a lakók felperes nevét említették azzal összefüggésben, a szövetkezet rosszul gazdálkodik, őt úgy keresték meg, felperes az aki ezt az ügyet mozgatja. Utalt arra, maga is küldött, rendszeresen kap tájékoztatást az alperes gazdasági helyzetéről, tudta, nincs probléma a gazdálkodásával.

..... - egy környékbeli társasház lakója - előadta, az alperesi lakásszövetkezettel annyi kapcsolata van, annak szakemberei szoktak munkát végezni a társasházban. Őt az egyik társasházi tulajdonostársa kereste meg azzal, hogy a postaládájába bedobott röpirat az alperessel szemben elmarasztaló állításokat tartalmaz, bírálja a vezetést. A röpirat kifejezetten negatív kicsengésű állításokat tartalmazott, neki hozzá nem volt köze, azért kereste fel, tudakozódjon, milyen okból került a társasháza lakói postaládájába.

Az elsőfokú bíróság 2009. június 11-én kelt 18.G.40.036/2009/7. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte felperest 30.000 forint perköltség alperesnek, 21.000 forint kereseti illeték államnak megfizetésére. Az ítélet indokolásában kifejtette, a „Tájékoztató” 1-3.pontjában kifogásoltak (a vélelmezhető vagyonszerzés elkerülése érdekében közgyűlés tartásának szükségessége, közgyűlés össze nem hívásának, a küldött- és közös képviselő megválasztása szabálytalanságának állítása) a Cgt. számú törvényességi felügyeleti eljárás tárgyát, az 5. pontban a panel plusz programmal kapcsolatos kifogás és a 10. pontban az ügyvezető igazgató munkájának véleményezésének, könyvvizsgálatról döntés szükségessége a G.40.119/2005. számú per tárgyát, míg a 7. pontban felhozottak (a szövetkezet és a közötti összefüggés) a Cgt..... számú törvényességi felügyeleti eljárás

tárgyát képezte. A tanúnyilatkozatok alapján azt állapította meg, az „egész városban” híre ment annak, hogy a szövetkezet gazdálkodásával probléma van. Ennek a hírnek az elterjedése következtében az alperessel szerződött bank egyik képviselője is tájékozódott az alperesnél a gazdálkodásáról, a hallottak valódiságáról. Rögzítette, a tájékoztató nemcsak a szövetkezeti tagok postaládájába, hanem kívülállókhoz is eljutott. Rámutatott továbbá, felperes annak ellenére, hogy több bírósági eljárás során jogerősen megállapításra került, az alperes működése nem törvénysértő, továbbra is széles körben „város szerte” ennek ellenkezőjét terjesztette, összefüggésbe hozta az alperest a-vel, pedig a törvényességi eljárás során a bíróság előtt nem volt megállapítható a kapcsolat. Ezen felperesi magatartást az alperes érdekeit sértő, kizárást megalapozó magatartásnak ítélte.

Az ítélettel szemben felperes fellebbezett jogi képviselő útján. Fellebbezését 2009. november 3-án kiegészítette. Az ítélet keresete szerinti megváltoztatását kérte. Állította, az általa kezdeményezett eljárások egyike sem lépte túl az alperes működésére, gazdálkodására vonatkozó tájékoztatói joga gyakorlásának korlátait, csak a megfelelő fórumot kereste, hogy tájékozódhassék az alperes működését, hitelfelvételét és annak költségeit illetően. Utalt arra, alperes a szövetkezeti újságban 2002. augusztus 3-án maga tette közzé a nyugdíjasháza működtetését, e körben feltett kérdéseire a mai napig nem kapott teljes körű választ, eljárása azonban nem volt minden tekintetben eredménytelen, a lépcsőháza üzemeltetési és felújítási hozzájárulása költségét alperes 2007. április 13-i levelével csökkentette. A nemcsak általa készített és terjesztett tájékoztatóban is az alperes működését érintő kérdések kerültek feltevésre, sértő vagy dehonesztáló kijelentéseket nem tartalmaz, „egyszerű pénzügyi természetű felvilágosítás kérés”, mivel nyugdíjasként félt a pótbefizetés lehetőségétől. Nem volt céljuk ugyanakkor az alperes tagjain kívüli személyek tájékoztatása. Előadta, a bírósági eljárások alaptalan kezdeményezésének kritikáját nem tudja elfogadni, mivel azonban megnyugtató választ kérdéseire nem kapott, ezért végső soron a közgyűlés, mint legfőbb fórum összehívásának kezdeményezése maradt. Hangsúlyozta, a bank képviselőjét sem ingatta meg a gazdálkodás eredményeit illetően a 10 pontos kérdésfeltevés, de az eljárás során nem tisztázódott, milyen információ alapján került sor a banki ügyintéző és az alperesi elnök közötti személyes beszélgetésre. Észrevételezte, kizárásának indoka egyébként sem a közgyűlést összehívó 10 pont volt. „Alapvető félreértésnek” tekintette, az Ítélet tábla a tájékoztató részleteinek és körülményeinek tisztázását kérte, amikor a kizárását a 2004. év óta folytatott tevékenysége alapozta meg, holott a 2004. évi szórólap készítését, terjesztését soha nem ismerte el. Kiemelte, alperes nem tudta bizonyítani kizárása alapjául szolgáló érdekeit súlyosan sértő vagy veszélyeztető magatartását, nevét a lakók a 2007. október 3-i újságból ismerték meg, vele közvetlenül nem találkoztak, és szórólapot terjeszteni sem látták, a közgyűlés összehívásának kezdeményezése pedig nem jogellenes. Utalt arra, a megismételt eljárás adatai azt támasztották alá, hogy eljárása sem a tagság körében, sem a pénzügyi intézetnél nem vezetett

bizalomvesztéshez, amennyiben ezen túl is terhelte volna bizonyítás, az elsőfokú bíróság az erre vonatkozó kiiktatást elmulasztotta.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte helyes indokai alapján. Mellékelte a Székesfehérvári Városi Bíróság felperest 2 rb. rágalmazás vétsége miatt megrovásban részesítő 2009. május 4-én kelt 3.B.1264/2007/39. számú ítéletét, utalva arra, azt a Fejér Megyei Bíróság 2009. október 8-án helybenhagyta.

A Székesfehérvári Városi Bíróság ítéletében tényként rögzítette, felperes a tájékoztató terjesztésében közreműködött, annak tartalmát ismerve azt ott lévő szöveget híresztelte. A tájékoztatóban írt tényállítások a becsület csorbítására alkalmasak, arról szólnak, a lakásszövetkezet és tisztségviselői nem teljesítették a szövetkezeti törvényből fakadó kötelezettségeiket, nem tudnak elszámolni a rájuk bízott vagyonnal. A becsületcsorbításra alkalmas tényállítások híreszteléssel való terjesztésének jogellenességét pedig az mutatja, a lakásszövetkezet munkájának, az igazgatóság tevékenységének, magatartásának bírálata jogszerűen nem ezen a módon valósítható meg.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel mindenen előtt rámutat, a hatályon kívül helyező határozatában állást foglalt abban a kérdésben, a kizárás okául megjelölt indokok, felperesi magatartások, cselekvések lehetnek - feltételek fennállása, a további bizonyítás eredményétől feltételezetten - olyanok, amelyek megalapozhatják a kizárást, a kizáró határozat helytállóságát. Ennek figyelembe vételével pedig kijelölte a megismételt eljárás kereteit, az eljárásban vizsgálandó körülményeket, rámutatva, a minden alapot nélkülöző, sértő, vádaskodó hangnemű állítások, amennyiben azok a tagok széles körében, valamint a tagok körén kívül is ismertté váltak, már elérhetik azt a szintet, amellyel a kizárás jogszabályi feltétele megvalósul.

Előírta annak tisztázását, hogy a tájékoztatóban felhozott bírósági eljárások (peres és peren kívüli eljárások eredményei), felperes kérelmei (keresete) megalapozatlansága, a jogsértések fennállta hiányában történt elutasítása már ismert volt-e a tájékoztató népszerűsítésekor. Az elsőfokú bíróság feladatává tette továbbá annak vizsgálatát is, a tájékoztatóban írtak milyen széles körben váltak ismertté.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárást a kijelölt keretek között folytatta le, helyesen vizsgálta a tájékoztatóval összefüggő körülményeket, s azt, hogy a vizsgált cselekvéssel felperesnek felróhatóan megvalósult-e a

lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény (Lsztv.) 38.§ (1) bekezdés a) pontja szerinti, a lakásszövetkezet érdekét súlyosan sértő vagy veszélyeztető magatartás, s a perbeli adatokat helytállóan értékelte, mérlegelte.

A Fővárosi Ítéltábla rámutat, a perbeli cselekvés, magatartás vizsgálata körében az sem volt figyelmen kívül hagyható, hogy az Lsztv. 1.§ (2) bekezdésének az Lsztv-ben nem szabályozott kérdésekben a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseire utaló szabálya folytán a tagsági jogok gyakorlása körében irányadók a Ptk. 4.§ (1) bekezdésében írt, a jóhiszemű joggyakorlásra vonatkozó követelmények.

Nem minősülhet jóhiszemű eljárásnak, ha a tag annak ismeretében, hogy jogerős bírósági határozat valamely kérdésben a szövetkezet terhére jogsértést nem állapított meg, ezzel ellentétes, a szövetkezet törvénysértő működésére utaló állításokat híresztel.

Az adott ügyben az eljárás adataiból, a beszerzett iratanyagokból megállapítható volt, a felperes által terjesztett tájékoztatóban szereplő állítások, illetőleg a felperes által a tájékoztató ismeretében híresztelt állítások lényegében azon korábbi eljárások tárgyát képezték, amelyekben megállapításra került, hogy a felperes által hivatkozott jogsértéseket az alperes nem követte el, s ezen eljárások eredményének felperes előtt már ismertnek kellett lenni.

A rosszhiszemű állítások pedig az eljárás adataiból megállapíthatóan nemcsak a lépcsőház „belügyét” képezték, esetenként városi „pletyka” tárgyai voltak.

Mindezek alapján azt kellett megállapítani, az elsőfokú bíróság helytállóan ítélte meg, hogy az adott tényállás mellett felperes magatartása a kizárást megalapozta, helytálló ezért a felperes kizárásáról rendelkező igazgatósági határozat és az azt helybenhagyó küldöttgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetet elutasító határozata.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az abban foglalt helyes indokok alapján a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdése, (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

A felperes az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 24.000 forint másodfokú eljárási illetéket a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. november 13.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Felker László s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző